

En Francesc d'Assís Magarolas i Jordà, de Tarragona, és un arquitecte que ha tingut l'oportunitat de treballar en obres molt diferents que li proporcionen una visió molt global de l'arquitectura i una capacitat sorprenent per tractar temes diversos dins el seu terreny.

Quan el nostre protagonista es planteja un habitatge, ho fa a partir del que li ha sabut transmetre el client: **"Aquella persona que tens davant és qui habitarà l'espai que tu crearàs i, per tant, has de saber captar les seves necessitats. I, en funció d'aquestes i d'altres complexitats urbanístiques, econòmiques, d'entorn,... i de tot allò que tu li pots aportar, fas el disseny de l'immoble"**. Però, en Francesc no treballa pas sempre amb clients particulars, sinó que ho fa també per a promotors: **"Quan es tracta de plantejar-se un habitatge per a un usuari desconegut, has de fer una abstracció, una investigació que et porti a imaginar com serà aquell usuari tipus que haurà de viure-hi"**. I afegeix: **"A més, caldrà tenir en compte com s'esdevindrà el futur, perquè la vida de l'edifici segurament serà més llarga que el temps que el primer usuari el trepitjarà"**. Malgrat que sovint es pot parlar de les dificultats de treballar amb promotors, ell considera: **"Té uns interessos que tu has de saber filtrar, i saber proposar-li solucions. L'arquitecte no és només una eina de què servir-se tècnicament per fer una cosa predeterminada, sinó que es tracta de millorar sempre els esquemes i processos coneguts i de fer veure aquests aspectes al client en un diàleg continuat"**. Per tot, afirma: **"Les limitacions són condicionants, dades que has de saber manejar, introduïdes com a inputs en tot el procés arquitectònic"**.

El disseny d'un habitatge passa, doncs, principalment per les necessitats del client, però per damunt de tot és fruit de la concepció que en té l'arquitecte: **"S'ha de pensar en un tipus d'espais que puguin ser variables amb el temps, i això s'aconsegueix sobretot fugint de rigideses, principalment a l'interior, i també establint una relació important entre aquest interior i l'exterior"**. Un habitatge unifamiliar aïllat, com molts dels que ha projectat el nostre entrevistat, està envoltat d'un terreny o entorn determinat: **"La relació amb el paisatge i l'exterior és fonamental i l'has de plantejar i aprofitar o eliminar, si convé, visualment i espacialment com a part integrant de l'habitatge"**. A més, cal tenir en compte el clima i la llum del país: **"Per això, a tall d'exemple, en la zona mediterrània apareixen tants balcons, terrasses i voladissos, per una necessitat de perllongar-nos més enllà de l'espai interior i, alhora, protegir-nos del sol a l'estiu i aprofitar-lo a l'hivern"**.

Proposar en abstracte com serà la casa del futur és complicat, sobretot perquè caldrà tenir en compte elements tan diversos com la demografia, les noves tecnologies, l'accessibilitat als llocs i moltes altres qüestions, però el que sí que té clar en Francesc és que **"el futur passa per la rehabilitació dels cascs urbans"**. No obstant això, es tracta també de com es plantegin aquestes rehabilitacions: **"Actualment es fan unes reformes integrals que no són tals, al meu entendre. S'anomenen així les actuacions que mantenen la façana de l'edifici, perquè ho exigeix la normativa, i la resta es fa completament nova i diferent"**. I segueix: **"Sovint ens hauríem de plantejar quin tipus de patrimoni cultural representa aquella façana, per què s'ha de conservar, i per**

què, en canvi, no s'ha de mantenir la resta de l'edifici. Aquests nous dissenys solen produir lectures diferents entre el que és l'interior i la imatge exterior, i produeixen equívocs".

En Francesc és molt conscient del que significa el patrimoni cultural en una ciutat com Tarragona: **"Cada forat que es fa al sòl del casc antic i a part de l'Eixample suposa la troballa de jaciments arqueològics que hauran de conviure amb aquella edificació que s'hi construirà"**. Però les coses no són senzilles i és necessari establir un diàleg constant entre l'Administració, els promotors, els arquitectes i altres experts en el tema: **"El promotor que compra un solar, hauria de tenir d'antuvi un estudi per saber què hi ha a sota. És més difícil a posteriori prohibir o condicionar la construcció. Ell busca la major rendibilitat possible del terreny, i en perd gran part quan li condicionen un soterrani a uns baixos comercials"**. Pel nostre entrevistat, la solució passa **"per la dificultat del diàleg i de saber quina és la significació real d'aquelles ruïnes, si són purament documentals per fer el plànol de la ciutat antiga, o prou importants per ser visitades per la comunitat"**.

El nostre arquitecte, però, no s'ha dedicat només al terreny de l'habitatge sinó que ha fet obres tan diverses com interiorisme d'edificis administratius, un projecte en col·laboració amb l'arquitecte Manuel Lamich per a un museu i fins una església: **"L'Arquebisbat juntament amb un capellà em van demanar projectar una església per a una urbanització. Fer una obra així significa, entre altres qüestions econòmiques i tècniques, plantejar-se com és la litúrgia actual i quins seran els usuaris i l'ambient en què s'han de trobar, però també el fet que ha de ser un espai que serveixi per a fer-hi d'altres activitats"**. Aquesta polivalència la va resoldre en Francesc amb la llum: **"Vaig conformar els espais ajudat de la llum, dirigida en un cas i filtrada en d'altres. Tal com ho faig en la fotografia, una passió meva que em distreu i m'ajuda en l'experimentació espai-llum"**.

Aquest tarragoní està preocupat per la poca valoració que de vegades es fa dels oficis en el món de l'arquitectura: **"Així com en el procés arquitectònic intervenen arquitectes i molts altres professionals, no s'arribaria al final sense els que executen l'obra, i em sembla fonamental el diàleg que en diferents nivells, segons la magnitud del projecte, s'hi ha d'establir"**. En Francesc va aprendre de petit a picar el ferro de la mà del seu avi, un forjador que havia treballat per a l'arquitecte Josep M. Jujol i que va voler que veiés la importància que podia tenir la seva feina per tal que l'obra projectada per un arquitecte reeixís.

El nostre personatge, a més de la relació directa amb el món de la construcció, també es mou en el camp de les valoracions immobiliàries que **"en les seves diferents vessants, es troben en els camps de la gestió urbanística, administrativa, pericial, hipotecària i d'altres"**. Des que treballa en aquest camp, comenta: **"Aquesta feina m'ha permès una visió àmplia del mercat, un mercat que evoluciona per un seguit de circumstàncies com són la gestió urbanística, l'especulació del sòl la dinàmica econòmica o el mercat secundari"**. En Francesc d'Assís Magarolas i Jordà aprèn dia a dia de les seves obres, que l'han enriquit i el continuaran enriquant en un futur a curt i llarg termini.

“L’arquitecte no és només una eina de què servir-se tècnicament per fer una cosa predeterminada, sinó que la seva tasca consisteix a millorar sempre els esquemes i processos coneguts i de fer veure aquests aspectes al client en un diàleg continuat”

Francesc d’Assís Magarolas - Tarragona (Tarragonès)